

BOŽIĆ - nekada i danas u riječi najstarijih i najmlađih Kotoripčana

Božić je dan kada se slavi rođenje Isusa Krista. Obitelj u božićnoj noći najčešće ostaje zajedno te se zato i naziva obiteljskim blagdanom.

Što Božić znači za najmlađe Kotoripčane upitali smo stariju grupu djece Dječjeg vrtića Kotoriba:

- Božić je dok se kinči bor. (MATEO)

- Božić je kaj se Isusek rodil. (FRANCISKA)

- Božić je kad pod borom najdem igračke, slatkiše, majicu... (EMIL)

- Božić je Isuseku rođendan. (MARKO)

- Božić je den da so joku beli oblaki i unda curi sneg. (KLARA)

- Božić je dok deda donese slamu v dnevnu sobu. (IVAN)

- Božić je kaj se z slamice složi kinderbet za Isuseka. (DINO)

- Mama za Božić slože kolače, zvezdice, boreke i mesece. (NIKO-LINA)

- Za Božić dojde Vito k nam bajat i unda baka do njemu 10 kuni. (ADRIAN)

- Za Božić idemo v cirkvu jaslice glet. (INES)

- Tri krolji su išli prvi glet Isuseka, a vodila ih je zvezda kaj ima repa. (LORENA)

Najstariji stanovnici Kotoribe sjećaju se kako su oni proslavljali božićne blagdane.

MAGDALENA DEŽDEK rođ. Gregurec (rođena 13. 7. 1911.) danas živi s obitelji Nađ Franje u Ulici kralja Tomislava 157 u Kotoribi.

“Negda smo se joko veselili Božiću. Peklji smo posebne kolače - zdigane i veselilji smo se tomu. Božić nam je bil najlepši i najdraži blagdan. Negdar, dok sam jo bila mala, jedva smo ga dočekali, zato jer smo prepravljali jela koja nesu bila sakodnevna. Kitili smo bora s kinčem kojega smo somi delali, na Badnjak navečer donesla se slama i to ne samo za decu nego za se, jer su i stareši spoli na slami, a mi deca poljek njih. Spati na slami bilo je važno jer smo to delali v čast da se Isus rodil na slami. Malo vekši dečki, koji su navršili školu, su išlji od hiže do hiže v poležaje, čestitali su Božića. Saka obitelj bi im dola skromni dor, kakvu jabuku, orehe, pak i nekakve penezeke. Bajali su, čestitali.

Saki gazda je gledal da nekaj novoga kupi svoji deci kaj bodu ljepo oblječeni ili obuti. Roditelji su rekli da je to roditeljski, domaći svetek, trebalo se je doma zadržovati, ne iti okoli. Božić se vuto vreme bole svetkuval neg denes.”

MATJANEC ROK (rođen 6. 8. 1908.) sa suprugom i obitelji kćerke, danas živi u Murskoj 38, Kotoriba.

Na badnju večer, dok je zazvonilo Zdravo Marija, najstareši muški v obitelji donesl je slamu, celoga šopa v hižu. Pokočil je po vroti i rekel Faljen Isus i Marija i unda je bajal da nam Bog do se dobro za celo familiju. Šopa slame je del doli, si smo si poklekli i molili Anđeo Gospodnji. Dece ga bilo sigder ponu, si su se igrali, išče i v ključanico smo napovali slamu. To noć se spolu na slami. To nam je bilo veljko veselje kaj smo se molgli šopati slamom. Bora smo kinčili z jabukami. Na stol su mamica delji semenje kaj su melji, i peneze, gori slamu i stoljnjaka i unda se išlo jest. Jelo se suho voće skuhanu, slive, hruške, jabuke narezane, pečena turska tikva, mokvići. Pod bor su japa i mama nekaj deli, drugi den vjutro smo tak iskali kaj smo dobili. Ak smo bili dobri smo dobili cukore, ako smo ne bili dobri nikaj smo ne našlji. Jo sem hodil v pole-

žaje i veselil sam se ak bi dobil koju paru. Bilo je važno dobiti peneze, molgli smo se praviti važni. Čekalji smo peneze de smo bajali, a dobili bi jabuku ili koloča.

Naveke smo se veselili Božiću, bilo nam je joku ljepo.

*Razgovarala:
Bernarda Habuš
Slike: Bernarda Habuš*

Siromašni Sveti Nikola

U nedjelju, 5. XII., uoči Nikolinja, kino-dvorana bila je prepuna radoznalih gledatelja i znatiželjne djece u iščekivanju Svetog Nikole.

Učenici OŠ Kotoriba sa svojim nastavnicima, voditeljima nekih grupa, te djeca dječjeg vrtića izveli su prigodan program; pokazali su svoje umijeće u recitiranju, pjevanju, plesu i dramskom stvaralaštvu. Program je upotpunjen zanimljivom konferansom koju su vodili učenici. Sveti Nikola nakratko se pojavio na pozornici, pozdravio djecu koja su ga s nestrpljenjem očekivala, ali, nažalost, ove godine bez velikog koša i bez darova, te su mnoga djeca, a i njihovi roditelji otišli kućama žalosni.

No, Sveti Nikola obećao je da će svakom djetetu koje očisti svoje čizmice i stavi ih u prozor, po noći doći staviti iznenađenje (poklon ili šibu).

Anica Jauk

Dobrovoljno darivanje krvi

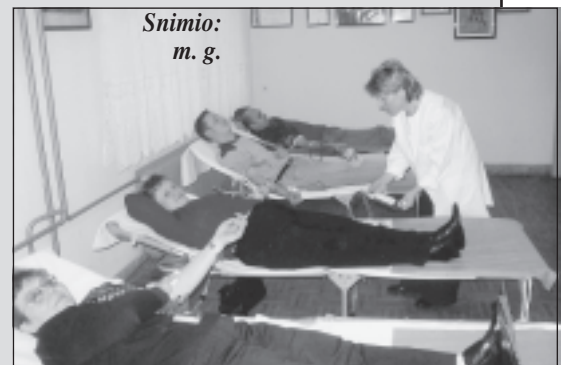
Nedavno smo proslavili Dan dobrovoljnih darivatelja krvi, točnije 25. 10. To je dan kada želimo zahvaliti svim dobrim, hrabrim i odlučnim ljudima koji su se odvažili darivati krv, a posebno onima koji su darivali krv više od 30 puta. Teško se odvažiti i dopustiti da te netko nepoznat ubode u podlakticu i uzme krv, a da se nema na umu sva dobrobit toga čini, tj. pomoć bolesnim, stradalim ljudima kojima te kaplje krvi spašavaju život. Zadivljujuće je, pogotovo za nas koji smo uz blijedog i onemogućalog bolesnika, kako krv blagotvorno utječe na ozdravljenje.

Da bismo imali uvijek dovoljno krvi potrebna je dobra organizacija akcije darivanja krvi i dobra raspodjela akcija kroz cijelu godinu. Krv se najbolje čuva u vlastitom organizmu.

Što se tiče dobrovoljnog davalatva na području općine Kotoriba, poznato je da su ljudi iz tog mjesta darivali krv već od samog početka potrebe za darivanjem, vjerojatno ne u Kotoribi već u Zagrebu i Čakovcu. Iz tog doba datira mali broj darivatelja. Organizirano davalatvo na tom području počinje negdje od 1963. godine kada dolaze ekipe iz tadašnjeg Zavoda za transfuziju krvi RH. U početku broj darivatelja nije bio brojčan, ali se iz godine u godinu pove-

ćavao. 1975. godine akciju sakupljana krvi od DDK preuzima tadašnji Kabinet za transfuziju krvi koji je bio u sklopu kirurškog odjela Opće bolnice Čakovec. Od tada se organiziraju najviše 4 akcije kroz godinu, a broj darivatelja narastao je na preko 600 osoba, time se Kotoriba uvrstila u mjesta s najvećim brojem darivatelja u Međimurju. Sve akcije organizirao je aktivist Crvenog križa Julije Jauk. U jednoj akciji znalo se sakupiti do 120 doza krvi, a godišnje nešto više od 300 doza, pogotovo u devedesetim godinama. Tada je to bio značajan broj s obzirom da je predstavljao 10% stanovništva, a što predstavlja najveći mogući broj darivanja u mirnodopskom vremenu. Zadnjih godina broj darivanja krvi se nešto smanjio. Razlog tomu možemo potražiti u tome što su kontrole zdravlja darivatelja mnogo strože. Ove godine akcija darivanja krvi provodila se tri puta, a njoj se odazvalo 230 darivatelja.

Hvala svima za humano djelo!
Dr. Gordana Döring-Gržinčić

*Snimio:
m. g.*

